

Grofcsik János †

(Pápa, 1890. július 20. – Budapest, 1977. január 6.)

Tizenéves korában egy valódi teknővel vitorlázott, amelyet ő szerelt fel „árbóccal” és „vitorlával”.

A két világháború között meghatározó egyénisége volt a magyar vitorlázásnak. Hajókat tervezett, versenyeket szervezett.

1920-ban a Balatoni Yacht Club (BYC) választmányába, majd még ebben az évben a klub kapitányává választották, és 1931 áprilisáig viselte ezt a tisztséget. Küzdött az osztályhajók bevezetéséért, a tökéletesebb versenyrendezésért.

1921-től rendszeresen publikált a Magyar Yachtban és a Vízi Sportban.

1922-től a Vitorlás Szövetség megalakítása érdekében dr. Jordan Károly vezetése mellett a BYC tárgyalócsoporthoz tagja volt. A Magyar Vitorlás Yacht Szövetség megalakulása után a vezetőség tagjává választották, majd 1934 és 1941 között a szövetségi kapitányi tiszteletet látta el. Ő irányította az 1936-os olimpiára készülő versenyzők edzését, Dingi osztályban irányította a válogatást.

1933-ban a Hungária Yacht Club alapítója, néhány évig kapitánya volt. Többek között dr. Tuss Miklóssal és dr. Antal Miklóssal szervezték a balatoni Kékszalag versenyt. A magyar vitorlássport érdekében kifejtett munkájáért a Signum Laudis kitüntetésében részesült.

1934-től 1939-ig a Vízi Sport folyóirat szerkesztőbizottságának volt a tagja. Rendszeresen tartott előadásokat is.

A második világháborút követően 1945-től 1948-ig a Magyar Vitorlás Szövetség elnöke volt, vállalva a vitorlás élet újjászervezésének nehéz feladatát.

Több jolle mellett tulajdonosa volt a Sirocco nevű 22-es cirkálónak, majd a Veterán nevű Európa 30-asnak. Élete utolsó éveiben egy Belugán, majd egy Amforán vitorlázott.

Grofcsik János a sportügyek bölcs és lelkes irányítója volt. Sportszerúségéért és szakértelméért mindenki szerette és tisztelte.